

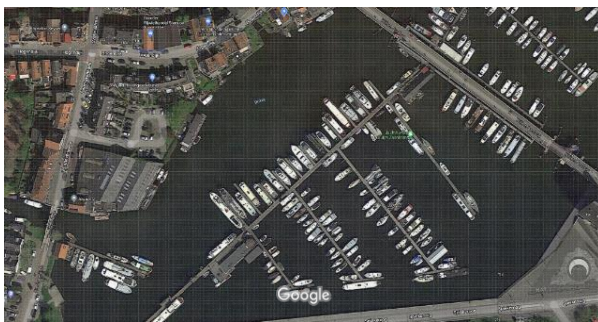
Woonwijk en vakantiepark in jachthaven Dukra?

door Sjoerd Jans

Na bijna vier jaar van voorbereidingen, waarbij de aan de jachthaven grenzende bewoners op geen enkele wijze zijn betrokken, is er op donderdag 21 januari jl. een digitale voorlichtingsbijeenkomst geweest voor die bewoners over de plannen van twee ondernemers met de jachthaven Dukra.

Op die bijeenkomst werd duidelijk dat de nieuwe

- Het verbreden en openbaar toegankelijk maken van de hoofdsteiger.
- Horeca in de haven nieuw leven inblazen.
- Het exploiteren van 10 drijvende vakantie woning (lodges) in de jachthaven.
- Het karakteristieke ophaalbruggetje in de hoofdsteiger moet verdwijnen.

Bestaande situatie

Nieuwe situatie

eigenaren van de jachthaven, de heren Bras en Dullaart, grootse plannen hebben en die plannen al helemaal hebben voorgekookt met de gemeente. De plannen behelzen kortweg:

- Het plaatsen van 24 drijvende woningen tussen de jachthaven en de Hogendijk.

De nieuwe eigenaren uit Amsterdam en Broek in Waterland zien het als 'een interessante belegging', en 'ze hebben niet speciaal iets met jachthavens', zoals in een artikel in het Noord Hollands dagblad van 1 mei 2018 beschreven staat. Hun uitgewerkte plan onderstreept dat ten volle. *Lees verder op pagina 3.*

Vervelende brommers in Czaar Peterstraat

door Eymert Reidinga

Dit verhaal begint in het jaar 2017 wanneer de Russische Buurt wordt heringericht en er uiteindelijk is gekozen voor een doorlopend fietspad door de Czaar Peterstraat. Er zijn allerlei bedenkingen geuit over de nieuwe situatie qua veiligheid. In het voorjaar van 2019 na allerlei klachten over het gebruik van de fiets slingering is er een schouw gelopen in de straat met buurtbewoners, mediators, de

projectleider van de gemeente en de wijkmanager.

Na het lopen van de schouw is in het schoolgebouw "De Dijk" verder gesproken hoe nu verder met de problemen die bewoners ervaren. Waarbij uiteindelijk door bewoners is geroepen dat wat bedacht is op papier in de praktijk helemaal niet goed hoeft uit te pakken.

En in dit geval heeft het niet goed uitgedaan: te hard rijden,

onveilige situaties omdat niet helder is dat men over een woonerf gaat. Schade aan auto's en bijna aanrijdingen, niet meer vrijelijk kunnen bewegen op straat. Afsproken werd dat de gemeente na twee weken het een en ander zou terugkoppelen. Dat werd lang wachten. Tussendoor zijn er nog allerlei acties richting gemeente geweest, maar zonder resultaat. In december 2019 is contact

geweest met de wijkmanager, deze bood zijn excuus aan: er was een brief, maar deze heeft hij tegengehouden. Zijn voorstel was om samen met twee bewoners een brief op te stellen die dan naar de buurt kon gaan. Afgesproken werd dat de wijkmanager een afspraak zou inplannen. Helaas ook toen werd het weer heel lang stil. In 2020 is door enkele bewoners via kranten, ZaanTV en een paar

raadsleden druk uitgeoefend. Met als resultaat dat nu (in 2021) er twee bijeenkomsten zijn geweest met de gemeente, buurtbewoners en onderzoeksbureau "Goudappel" met als doel de veiligheid op de Czaar Peterstraat te verbeteren. Verder zal de gemeente met een aantal bewoners een bureau inschakelen, dat onderzoek gaat doen naar het verloop van het proces in de Czaar Peterstraat.

Hoe kan participatie in de toekomst beter georganiseerd worden?

De komende tijd gaat een aantal buurtbewoners met de gemeente mogelijke oplossingen voor de Czaar Peterstraat uitwerken, en eventueel toepassen. Dit alles voor een veiligere woonomgeving.

Omzien en weer verder, maar dan anders

door Eelco Aartsen

Sommigen van jullie zullen zich hebben afgevraagd hoe het met het Russische Buurt project staat. Dat project dat destijds zo fantastisch begon met twee mooie avonden met vele buurtbewoners en ambtenaren. Waarin we visies en ideeën ontwikkelden voor de buurt, wat voor buurt willen we zijn en worden. Wat is er met dat project gebeurd? Het heeft veel te lang heeft geduurd voordat wij weer wat van ons hebben laten horen. Covid-19 was niet de reden, maar wel een factor hierin, want ook wij als Doema konden niet meer gewoon bij elkaar komen. En uiteindelijk hebben wij als Doema besloten te stoppen. Hoe dat ging willen we graag hier met jullie delen.

We begonnen vorig jaar hoopvol na een intensieve periode om tot een buurtvisie te komen, die was getiteld "Met plezier leven in de Russische Buurt". We schetsten met een enorme groep buurtbewoners, maar ook ambtenaren en andere betrokkenen, een vergezicht voor onze buurt. Niet alleen concrete doelen maar vooral ook de manier om daar te komen, samen met elkaar, de gemeente en iedereen die de buurt een warm hart toedraagt.

Vooraf dat laatste vonden we erg belangrijk, gezamenlijk aan de buurt werken. Want als het proces goed is, kan de uitkomst beter uitgelegd en begrepen worden, ook als de uitkomst niet voor iedereen even positief uitwerkt. De buurtvisie was zeker geen verlanglijstje waarvan de onderdelen stuk voor stuk afgestreept konden worden. Het was een nieuwe manier om samen te werken. Maar wat bleek, juist bij dat proces, die samenwerking, ging het keer op keer mis. Bij tal van dossiers was er helemaal geen sprake

van samenwerking. Sterker, we kwamen er als buurtbewoners helemaal niet aan te pas.

Het ging hierbij om vele, en zeer diverse zaken. Hierbij een 'korte' opsomming: gebrek aan handhaving op de marktregels, een bouwkeet die te lang, zonder juiste vergunning op de Hogendijk stond, herinrichting Czarinastraat, slechte communicatie bij groenadoptie, gevolgen van bouwactiviteiten voor bestaande huizen Krimpenburg, slechte communicatie bij herinrichting fase 1, geen handhaving geparkeerde brommers Domino's Pizza, niet informeren groot deel RB bij afsluiting Rozengracht, slechte informatie rondom evenementen van Glenn de Koning, voor de buurt ongewenste splitsing van Czarinastraat 15 waarbij de gemeente faalde in communicatie, onduidelijkheid rondom regels voor splitsen en fouten bij publicaties hierover, niet informeren bij vertrekkende ambtenaren waar we mee samenwerken, plannen Zaans Blauw van een ontwikkelaar waar de buurt al slechte ervaringen mee heeft, slechte communicatie rondom hondenuitrenplek (die er nu gelukkig wel is!), niet betrekken van bewoners en ondernemers op de Rozengracht bij nieuwe open- en sluitijden van de markt, ondanks beloftes toch zwaar bouwverkeer over de Hogendijk, slechte communicatie over vergroening Hoge Horn, geen samenwerking of informeren omtrent de ontwikkelingen van het KPN gebouw, slechte ervaringen HVC, plots verdwenen kunstwerk Golofkinstraat en tenslotte te laat en te weinig informeren van de buurt over sluiting Czarinabrug.

Jullie zien, een enorme lijst met zaken waarin we teleurgesteld raakten in de samenwerking met de gemeente. Met name het ontbreken van (goede) opvolging van de ambtenaar, die zich richtte op handhaving rondom de panden, was snel zichtbaar in de buurt. Zodra hij vertrok zag je de buurt weer achteruit gaan. Op de speeltuin hingen mannen rond die waarschijnlijk in een van de verkamerde panden woonden en verder geen mogelijkheid hadden om naartoe te gaan. Het voelt er onveilig. Overal in de buurt ligt afval, veel lege of verkamerde panden.

Hoewel het zeer verschillende problemen zijn, zijn er wel enkele rode draden op te merken:

- Bouwvergunningen lijken uitgereikt te worden zonder oog voor de belangen van de huidige bewoners. Er moeten meer woningen komen, ook als dat ten koste gaat van groen, waterberging, druk op de buurt qua parkeren, fietsen, burenoverlast, privacy et cetera,.
- Als er overtredingen worden begaan moet je daar zelf maar achter komen. Qua tijd, kennis en mogelijkheden is dat niet eerlijk tegenover de bewoners. Als bewoonster destijds niet thuis was geweest was de bouwer op de Hogendijk doorgegaan met heien met alle nadelige gevolgen voor de omliggende panden.
- We zijn als bewoners aan het strijden tegen de gemeente, terwijl de gemeente toch zou moeten strijden *met* zijn bewoners. Projectontwikkelaars, ondernemers, en uiteraard ook bewoners met minder bonafide activiteiten, het lijkt alsof ze hun gang kunnen gaan. Wij wonen er, onze belangen zouden voorop moeten staan. En de gemeente moet ons bijstaan als er overtredingen worden begaan.

Aan deze omvangrijke lijst is te zien hoeveel er mis gaat tussen de buurt en de gemeente. We voelden ons keer op keer door de gemeente in de steek gelaten.

Het zal niet verbazen dat onze energie daardoor op is. We hebben geknokt, maar dat bleek niet genoeg om verandering teweeg te brengen. Waren we ongeduldig? Misschien. Waren onze verwachtingen te hoog? Wellicht. Is er een beschuldigende vinger te wijzen naar iemand of iets? Nee, en dat is ook helemaal niet interessant. We moeten constateren dat de gemeente, als organisatie, niet klaar lijkt voor echte samenwerking met bewoners in stad of buurt. Het zal niet aan de (politieke) wil liggen, maar wel aan de daadkracht en de uitvoering. We kunnen het helaas niet anders zien.

Is er dan helemaal niks goed gegaan, is het hele project voor niets geweest? Wat ons betreft zeker niet! We hebben heel veel leuke, mooie mensen leren kennen, zowel buurtbewoners als ambtenaren. En meer dan eens hoorden we welke mooie kansen er liggen in de buurt. Daar houden we ons dan voorlopig maar aan vast.

Houdt het hier helemaal op? Nee, we blijven uiteraard wijkbewoners met hart voor de wijk. Alleen doen we even een stapje terug en stellen onze verwachtingen bij. En een groep betrokken buurtbewoners (Gertjan, Sandra, Jaap) is in gesprek is gebleven met de gemeente en er bereiken ons hoopvolle geluiden vanuit diezelfde gemeente over nieuwe inzichten en beleid. We blijven uiteraard meedenken en praten met de gemeente als dat moet of kan, maar het project en de Doema zoals we dat kenden, is helaas gestopt.

Als laatste willen we alle bewoners en ambtenaren bedanken die we hebben leren kennen en zich hebben ingezet voor dit project. Blijf gezond en we zien elkaar vast weer ergens in onze buurt, de Russische Buurt.

Gert Schouten, Eelco Aartsen, Kitty Awondata, Patries van der Schoot, Gertjan Laan en Esther Yska

Jachthaven Dukra (vervolg van pagina 1)

De eigenaren van de jachthaven bouwen 24 woonboten, die op hun gezag er allemaal hetzelfde moeten uitzien (vergrijzend cederhout; nieuwe bewoners mogen hun huizen niet een kleurtje geven o.i.d., dat ziet er maar rommelig uit), en leggen die bijna tegen de Hogendijk aan zodat vanaf de Hogendijk het zicht op de haven vrijwel volledig verdwijnt (de nokhoogte van de

woonboten belooft tot wel zeven meter) en er nog slechts een sloot resteert. Waar de nieuwe bewoners hun auto gaan parkeren moet nog uitgewerkt worden.

De woonboten zijn nodig om het plan financieel rond te krijgen. Deze vrijwel zeker flink bovenmodaal geprijsde woningen zullen, zoals alle woningen in de Russische buurt die afwijken van het gemiddelde woningaanbod in de wijk, de

prooi zijn van wanhopig naar betaalbare woonruimte zoekende welgestelde Amsterdammers.

Er is geen stad in het hele land die er over piekert een binnenhaven met een grote verscheidenheid aan boten te verbouwen tot een eenvormige nieuwbouwwijk ten koste van het grootste deel van het wateroppervlak. Het is immers zo duidelijk als wat dat iedereen altijd graag aan en in haventjes vertoeft mede omdat de vaak kleurrijke en historische uitstraling herinnert aan tijden waarin alles nog niet zo grootschalig, onpersoonlijk en gedreven door het grote geld was. Het water is aantrekkelijk, en wordt dan ook niet ten onrechte tot de gemeenschappelijke groenvoorziening gerekend. Maar nee, Zaanstad, eigenaar van de grond, kiest er voor om zo'n bijzondere plek, zonder ook maar enig samenhangend beleid te hebben ontwikkeld, weg te geven aan twee langskomende ondernemers die na gedane zaken weer verder de wijde wereld in trekken op zoek naar nieuwe kansen.

De pittoreske zuidkant van de Russische Buurt wordt verkwanseld.

Nu is het moment om hiertegen NEE te zeggen.

Behoud het water, dat is winst voor later!

Hondenuitrenveld

door Kitty

Eind 2019 zijn buurtvrouwen Inge en Kitty naar de Ideeënmarkt van de gemeente gegaan om te pleiten voor een hondenuitrenveld langs de Provincialeweg bij de Houthavenkade en inmiddels is het gerealiseerd!

Het is een groenadoptieplek van de drie buurtvrouwen: Inge, Astrid en Kitty. Iedereen die zich aan de regels houdt, is van harte welkom. Er komt nog een bord met de regels en dat is nodig ook. Er zijn

mensen die bijvoorbeeld de poep van de eigen hond niet opruimen en dat is natuurlijk heel vervelend. Als je ergens op bezoek gaat trek je door, dat van je hond ruim je op. Daarnaast kunnen andere honden ziek worden als zij eten van de niet opgeruimde hondenpoep. Ook is het belangrijk dat je hond niet agressief is, de honden lopen daar namelijk los en we willen veiligheid voorop.

We hebben op 29 mei (Vrijwilligersdag) mensen nodig die ons helpen. We krijgen dan van de gemeente een vrachtwagen met houtsnippers en kunnen flink wat hulp gebruiken bij het uitrijden daarvan! Ook zijn er andere klussen te bedenken, laat ons via onderstaand e-mailadres weten of we contact met je kunnen opnemen voor hond- en spandiensten!

Er is ook een whatsappgroepje van mensen die van het hondenveldje gebruik maken waarbij je je kan aansluiten. Je hiervoor opgeven of voor de Vrijwilligersdag (29 mei), kan via het volgende e-mailadres:
russische.buurt.project@gmail.com

Positief nieuws voor de buurt: er komt een gebiedsregisseur!

door Sandra Kooke en Gertjan Laan

De gemeente heeft het de Russische Buurt de afgelopen jaren niet gemakkelijk gemaakt. Enerzijds boden ze de buurt een mooi traject aan waarin op twee goed bezochte buurtavonden een buurtvisie is ontwikkeld, anderzijds lieten ze die visie meteen vallen als ernaar gehandeld moest worden. Zie de lijst met zaken die Eelco en Gert samenstelden.

Maar de bestuurders en veel ambtenaren van Zaanstad balen er ook van dat het overleg met de buurten (niet alleen de Russische Buurt) zo moeizaam verloopt. Het goede nieuws is dan ook dat de gemeente het afgelopen half jaar aan het zoeken is geweest naar een manier om het buurtoverleg opnieuw op te zetten.

Sinds juli zijn twee ambtenaren van de gemeente daarover in gesprek geweest met Russische-Buurtbewoners Gertjan Laan,

Sandra Kooke en Jaap de Wit. Gertjan was de enige van de Doema die nog motivatie had om door te gaan, Sandra en Jaap haakten erbij aan.

Het gesprek (alleen online trouwens) ging over twee zaken: binnen de gemeente probeert men ambtenaren weer aan te leren om *met* in plaats van alleen *over* bewoners te beslissen. Overleggen moet weer in de genen van de ambtenaren gaan zitten. Zo'n mentaliteitsverandering is niet van de ene op de andere dag bereikt, hebben we wel begrepen. Maar het is al winst dat de gemeente inziet dat dit belangrijk is.

Daarnaast zijn we in gesprek geweest over hoe we het buurtoverleg met de gemeente opnieuw kunnen opzetten. De Russische Buurt heeft al een *wijkmanager*, Erik van Druenen. Daarnaast krijgen we nu ook een

gebiedsregisseur. Deze persoon gaat voor onze buurt (en voor Zaandam-Zuid) op hoog ambtelijk niveau proberen alle zaken in goede banen leiden die met deze buurten te maken hebben. Op dit moment loopt er een sollicitatieprocedure. Zodra er meer actuele informatie is, komt dit op de website www.russischebuurt.nl.

Het lijkt er dus op dat de samenwerking met de gemeente weer op gang gaat komen. We hopen dat meer buurtbewoners betrokken willen zijn bij de buurt. Heb je interesse om mee te denken en te praten, heb je ideeën die je graag in de buurtkrant kwijt wil, meld je aan. We zijn geïnteresseerd in alle ideeën en kwesties die er in de buurt leven. Als je mee wil werken, neem contact op met Gertjan Laan:

g.j.m.laan@gmail.com

Op de koffie bij de burens

door Myriam Giraud

Je kent het vast wel! Dat je al jaren ergens langsfiets en iets registreert zonder je ooit af te vragen wat zich daar precies afspeelt. Dat had ik dus met de garage in de Czarinastraat. Ik wist wel dat er een garage stond, zag wel eens wat activiteit, maar had nooit kunnen vermoeden dat er zo'n mooi bedrijf en aardige eigenaar aan het werk waren achter die grote deuren.

Recep Yumusak, beter bekend als Rep, is een vriendelijke man, die mij op een zonovertogten dag ontvangt in het kantoor van zijn bedrijf. Met koffie en een schaal met wel honderd chocolade eitjes.

Hij vertelt dat de garage al meer dan 25 jaar bestaat en dat de locatie in het centrum perfect is. Iedereen kan hier losse auto-onderdelen vinden of onderdelen laten reviseren. Rep is begonnen als eerste monteur en heeft vervolgens allerlei diploma's gehaald om zich het vak eigen te maken: hij kan lassen, reviseren, een alarm inbouwen, APK keuringen uitvoeren en nog veel meer. Zijn specialisatie is elektronica, en hij werkt voor particuliere klanten en soms in opdracht van andere garages.

De centrale locatie heeft wel een groot nadeel. De afgelopen jaren is de garage slecht bereikbaar geweest door de werkzaamheden aan de Beatrixbrug en aan de brug bij de Hogendijk. Daardoor is Rep een groot deel van zijn klanten kwijtgeraakt die aan de andere kant van de Zaan wonen. Hij begrijpt niet dat de gemeente er niet voor kiest om de Tolstoistraat of Menschikoffstraat tijdelijk te openen, bijvoorbeeld door de betonnen blokken uit elkaar te schuiven. Daardoor zouden ondernemers in het centrum een stuk beter bereikbaar zijn.

Maar dat is nog niet alles! Rep, maar ook zijn vrouw Mariska en hun kinderen, zijn afgelopen november getroffen door corona. Hij heeft zelfs twee weken op de IC gelegen en daarna nog maanden moeten revalideren, aansterken en verschillende lichaamsfuncties moeten trainen. Om zo aan de dood te ontsnappen heeft hem wel een andere kijk op het leven gegeven.

Aan de vraag of hij nog iets mist in de buurt, antwoordt hij: een goede warme bakker. De oude Turkse bakker om de hoek van de straat wordt door veel buurtbewoners gemist, zeker op zondag.

Ons koffie-uurtje zit erop en ik wil afscheid nemen van Rep. We wandelen door de garage, waar hij me allerlei apparaten laat zien en kasten waar de onderdelen netjes in zijn opgeborgen. Prachtig bedrijf, denk ik nog. Tot mijn oog valt op een pot met handboogpijlen. Ik vraag wat hij ermee doet. Rep lacht van oor tot oor: dat is mijn hobby. Ik doe aan boogschieten, en van de gebroken pijlen maak ik potloden. Nou, wat een verhaal: mijn dag kan niet meer stuk! Bij wie zal ik volgende keer eens een kopje koffie halen?

We hebben je nodig!

Heb je altijd al willen schrijven? Of heb je ideeën over de buurt waar je iets mee zou willen doen? Welke onderwerpen zie je er graag in terug of mis je in deze krant? We zoeken nog redactieleden om de volgende editie nog mooier te maken. Je hoeft geen professional te zijn, als je maar enthousiast bent! Wil je hier meer over weten of je direct aanmelden? Mail naar myriam@defransezaak.nl